

नन्वेवमध्ययनयागादेर्वैयर्थ्यस्यादित्याशङ्क्येष्टापत्तिमाह छंदांसीति एष उपनिषत्प्रसिद्धः अथर्वामहामुनिर्महर्षिसंघोयानिपुराजगौतान्येव छंदांसि उपनिषद्गूपाणि नाम निश्चितं छादयति ह वा एनं छंदांसि पा
पात्कर्मण इति श्रुत्या छंदःशब्दनिर्वचनात् छ्वाद्येते अदृढायज्ञरूपा इति अथर्वणोपनिषदियज्ञानां पापाद्रक्षितुमसामर्थ्यदर्शनात् ब्रह्मविद्यार्थानां छंदसां मुख्यं छंदस्त्वं कर्मार्थानां तु गौणमिति भावः किंच उत अपि
येपि अधीतवेदाः सोपनिषत्कं वेदं पाठतो र्थतश्च अधीतवन्तस्तेपि न छंदोविदः यतः वेदवेद्यस्य औपनिषदस्य पुरुषस्य तत्त्वं याथात्म्यं न विदुः न जानन्ति अथेन्वाचरति माययैष वाचं शुश्रुवां अफलामपुण्यामिति पुष्पं
हि फलं वाचः सत्यमिति श्रुतिश्चेतदाह सत्यं परं ब्रह्म ॥ ५० ॥ छंदांसि नामेति द्विपदां मनुष्याणां मध्ये वरिष्ठं तत्र सत्ये ब्रह्मणि विषये छंदांसि वेदाः स्वच्छंदयोगेन स्वातंत्र्यसंबंधेनैव भवन्ति कर्मकांडार्थज्ञानवत् ब्रह्मकांडा
र्थज्ञानं न मध्येऽनुष्ठानांतरमपेक्षते तथाहि तद्धेतुस्तथ्यनृषिर्वामदेवः प्रतिपेदेहं मनुरभवत्सूर्यश्चेति श्रुत्या दर्शनसार्वात्म्ययोर्मध्ये तिष्ठन् गायत्रीत्यादौ तिष्ठति गायत्योर्मध्ये इव कार्यांतरं वार्यते तेन च ज्ञातेन सत्येन च का
एवकारार्थं तेनैवेत्यर्थः छंदोविदो भवन्ति न कर्ममात्रज्ञानेन तान् छंदोज्ञान् अधीत्य प्राप्य आर्याः वेदस्य वेद्यं वेदनीयं ब्रह्म न गता इति न अपि तु गताः प्राप्ता एवेत्यर्थः एतेन तद्विज्ञानार्थं सगुरुमेवाभिगच्छेदित्यस्याः श्रुतेर

छंदांसि नाम क्षत्रियतान्यथर्वापुराजगौमहर्षिसंघएषः ॥ छंदोविदस्ते य उत नाधीतवेदानवेदवेद्यस्य विदुर्हितत्वं ॥ ५० ॥ छंदांसि नाम द्विपदां वरिष्ठस्वच्छंदयोगेन
भवन्ति तत्र ॥ छंदोविदस्ते न च तानधीत्य गतानवेदस्य न वेद्यमार्याः ॥ ५१ ॥ न वेदानां वेदिता कश्चिदस्ति कश्चित्त्वेतान्बुध्यते वापिराजन् ॥ यो वेदवेदान्न स वेदवेद्यं स
त्ये स्थितो यस्तु स वेदवेद्यं ॥ ५२ ॥ न वेदानां वेदिता कश्चिदस्ति वेद्येन वेदं न विदुर्न वेद्यं ॥ यो वेदवेदं स च वेदवेद्यं यो वेदवेद्यं न स वेदसत्यं ॥ ५३ ॥ यो वेदवेदान्न स च वेदवेद्यं
न तं विदुर्वेदविदो न वेदाः ॥ तथापि वेदेन विदंति वेदं ये ब्राह्मणा वेदविदो भवन्ति ॥ ५४ ॥

थोर्दर्शितः ॥ ५१ ॥ तथापि ब्रह्मणो दुर्ज्ञेयत्वमाह नेति वेदानां रहस्यवेदिता ज्ञाता कश्चिन्नास्ति
कश्चित्तु एतान्वेदान् रहस्यप्रतिपादकान् चित्तशुद्ध्यतिशयाद्बुद्ध्यते यो व्युत्थितः तत्त्वमसि वाक्यार्थानुसंधाता वा वेदान्वेदससविकल्पकः निर्विकल्पकं वेद्यं सर्ववृत्तिलये प्रकाशमानं ब्रह्म न वेद किंतु सत्ये सर्ववृत्ति
बाधावधिभूते प्रत्यक् चैतन्ये स्थित एव निर्विकल्पकं सुखं वेद ॥ ५२ ॥ इममेवार्थं भंग्यंतरेणाह नेति वेदानां वेद्यानामहंकारादीनामचेतनानां मध्ये कश्चिद्वेदिता नास्ति अतो हेतोः वेद्येन चेतसा वेदं वेदबोध्यमात्मानं न वि
दुः नापि वेद्यं अनात्मानमपि न विदुः आत्माऽनात्मा च न जडस्य विषयादित्यर्थः ननु जडयाधीत्य आत्मा ज्ञायत एव दृश्यते त्वय्यया बुद्ध्येति श्रुतेरित्याशङ्क्याह वेदं आत्मानं यो वेद स एव वेद्यमनात्मानं सर्ववेद आत्म
प्रभवत्वात् सर्वस्य यस्तु बहिर्मुखः वेद्यं अनात्मानं वेद सत्यं ब्रह्म न वेद तथा च श्रुती भवतः आत्मनो वा अरे दर्शनेन श्रवणेन मत्या विज्ञानेनेदं सर्वं विदितं परां चिखानि व्यतृणत्स्वयं भूस्तस्मात्पराङ्मुखश्च्यतिनांतरात्मनि
ति व्यतृणत् हिंसितवात् ॥ ५३ ॥ किंच यश्चिदात्मा सर्वेषां प्रत्यक्त्वेन प्रसिद्धः वेदान्वेदयंति ते वेदाः तान् प्रमाणानि वेदस एव वेद्यं प्रमेयमपि वेद न तु तानि वेद्यं विदुः जडत्वात् तंच प्राणस्य प्राणमुत चक्षुषश्चक्षुः श्रोत्रस्य
श्रोत्रं मनसो ये मनो विदुरिति प्राणादीनां प्रवर्तकत्वेन प्रसिद्धं वेदाः प्रमाणानि वेदविदः प्रमातारश्च न विदुः यतो वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सहेतितस्य बाह्यमनसा तीतत्वं श्रुतेः यद्यप्येवं तथापि वेदं वेदितारमात्मानं वेदेनै
व प्रमाणेन अहं ब्रह्मास्मीत्यादिना विदंति जानन्ति केते ये ब्राह्मणाः वेदविदो वेदं पाठतोऽर्थतोऽनुष्ठानतश्च विदंति ते वेदविदः अध्ययनयज्ञादिना संस्कृतचित्ता एव वाक्यादात्मानं लक्षणया जानन्ति न त्वन्ये इत्यर्थः ॥ ५४ ॥